

LOKVAN LOKVAN

Domoznanski oddelek

371

LOKVANJ

2007/2008

371.8:373.3 (497.4 Ptuj)

6006636,2

IZDAJENICA IVANA POTRCA PTUJ

COBISS o

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 2

Letnik: 11

Šolsko leto: 2007/2008

Urednik: David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Naklada: 650 izvodov

Izdano: april 2008

DRAGA BRALKA, DRAGI BRALEC LOKVANJAI!

Kako nenavadno mi je bilo, ko sem stopil v zbornico, med sodelavce. In to ne kakršne koli sodelavce. Med njimi je bilo tudi veliko tistih, ki so me nekoč poučevali. Oni so bili moji učitelji, jaz njihov učenec. In se mi je zdelo, da opravljajo najlažji poklic na svetu. Kaj pa je težkega v tem, da poveš nekaj o samostalnikih ali potencialni sili ali morda o množenju večkratnikov ali natreseš nekaj kemijskih enačb na tablo in poveš, da je masa reaktantov enaka masi produktov. To pa res ne more biti težko. In kolikšno moč imajo, se mi je zdelo takrat, ko sem še sam guli klopki Osnovne šole Franca Osojnika, ko pišejo vse te ocene ...

In potem je prišel trenutek, ko sem začel delo učitelja bolj ceniti. Ko sem spoznal, da to še zdaleč ni lahka služba. Koliko vprašanj, zagat, koliko otrok in njihovih različnih svetov, želja, hotenj, koliko različnih staršev, s katerimi je bilo, je in bo potrebno najti skupni jezik. Koliko napornih ur, ko neka snov ni in ni šla v glavo. Koliko neprijetnih in tesnobnih občutkov, ko sem moral kljub vidnemu trudu otroku dati slabo oceno. Koliko radosti, ko sem kateremu pomagal z nasvetom. In kako utrujen pridem včasih iz službe, ko zamahnem z roko, češ kaj mi je tega sploh treba! Včasih povsem na tleh, ker kateremu od otrok nisem mogel pomagati, včasih na vrhu učiteljske gore, ker mi je uspelo!

In po vseh teh letih sodelavce, ki so me učili, še vedno gledam malo drugače. Bili so del moje mladosti in mimo tega ne morem. In so se trudili. Vsak po svoje. Vsak na svoj način. In zdaj, ko jih pogledam, razumem, zakaj so govorili tako in tako, zakaj so o čem menili tako in tako, zakaj so nam nenehno poudarjali to in ono. Zdaj, ko sem v isti vlogi.

Kajti šole brez dobrih učiteljev ni! In v petdesetih letih se jih je zvrstilo na naši šoli veliko. In vsak je dodal določen ton k skupni melodiji, ki jo večglasno, a ubrano pojejo z učenci, starši, zunanji sodelavci, ravnatelji in vsemi, ki so in še nastopajo na odru te šole.

Še na veliko pevsko ubranih let, draga šola, ob tvojem jubileju!

David Bedrač

Iz vsebine:

Dan šole	2
Po zvezdnih poteh	3
Spoznajmo zgodovino naše šole	7
O zanimivih poklicih	9
Nastajanje scene	12
Pustovali smo	14
Ekostrani	15
Zimska šola v naravi	17
Športne strani	19
Počitniška stran	21
Malo narave, malo kulture	22
Dan šole	23
Maskota šole	24

DAN ŠOLE

Tudi župan se je veselil z nami.

Mi pa že znamo poštevanko!

Dekleta so zaplesala.

Gremo se igrat!

Pa smo v letu 1964 ...

Takšna je bila šola nekoč.

PO ZVEZDNIH POTEH

(Intervju z ravnateljico Tatjano Vaupotič ob dnevu šole)

- 1. Pesnik Tone Pavček je zapisal verze: *Vsak človek je zase svet, / čuden, svetel in lep / kot zvezda na nebu ...* Je imel naslov letošnje osrednje prireditve *Zvezdne poti* simboličen pomen, da je vsak človek, kot zvezda, svet zase?**

Naslov letošnje prireditve je imel tudi simbolni pomen, saj je vsak človek zase svetla zvezda, ki s svojim sije osrečuje soljudi. Sicer pa je bila rdeča nit zgodbe zvezdica, ki je prijazna in ustvarjalna – prireditev bi lahko torej razumeli tudi tako.

- 2. Osrednje prireditve ob dnevu naše šole so zmeraj nekaj spektakularnega. Sodeluje množica učencev, prireditev odlikuje zanimiva scena, dodelana kostumografija in odlični nastopi. Kako pravzaprav nastane takšna prireditev?**

Takšna prireditev zahteva ogromno truda s strani vseh, ki so z njo tako ali drugače povezani. Njeni osnutki se pričnejo odvijati že v avgustu, ko izberemo temo, zadolžimo nekatere učitelje, ki so za izvedbo bolj odgovorni. Za tem prične nastajati scenarij prireditve, tečejo pogovori o izdelavi scene, kostumov. Ko je to dogovorjeno, se prične izdelava scene in šivanje kostumov. Ob tem pa se seveda pričnejo tudi vaje z nastopajočimi. Vse skupaj pomeni več kot tisoč ur, ki jih je potrebno vložiti za končno uresničitev, in veliko dobre volje, kajti vseh ur dela, ki ga učitelji in ostali, ki nam še pomagajo pri tem, vložijo v vse skupaj, ni mogoče plačati. Gotovo pa je največje plačilo zadovoljstvo ob uspešno izvedeni prireditvi.

- 3. V programu so bile zanimive točke, v kateri se je fasada šole spreminjala skozi čas. Kako se po vaše sodobna, moderna šola razlikuje od tiste včasih?**

Razlikuje se po tem, da gre v korak s časom, z razvojem tehnike in tehnologije, kar pomeni, da se posledično spreminja tudi zunanja podoba šolskega sistema.

Spreminja se tudi v tem, da je dostop do informacij, ki ga imajo učitelji, učenci in starši, drugačen, saj je danes zelo lahko priti do informacij.

Enaka pa ostaja v tem, da se v šoli odvija odnos med učenci in učitelji. V tem odnosu se je šola kot taka najmanj spreminjala, saj je ves čas težila k sodelovanju med enimi in drugimi, k zaupanju, in dejstvu, da je učitelj še vedno človek, ki lahko da učencem stvari, ki jim jih ne more dati noben drugi medij ali informacijski sistem.

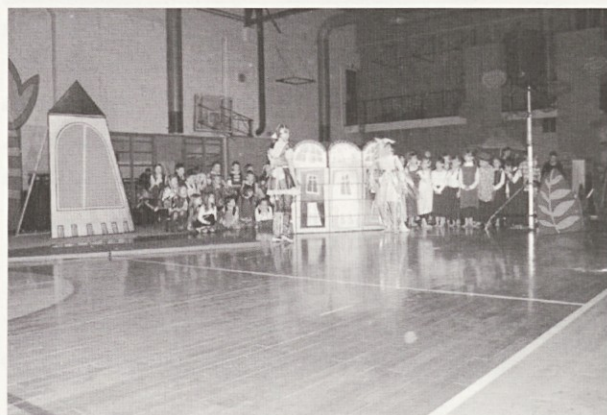

4. Boter mesec je do Zvezdice Zaspanke prav strog. Celo kaznuje jo. Kazni – in to zelo stroge – so poznali tudi nekoč. Mnogi trdijo, da je bilo takrat v šolah več discipline. Kaj vi menite o kaznih, ki so bile v šolah v preteklosti?

Kazni, ki so bile v šolah v preteklosti, so bile odsev tedanje družbe. Vzgoja je takrat tako funkcionirala tudi doma, saj so bile zastavljene zelo ostre meje. Kadar so jih učenci prestopili, so bile tudi kazni izjemno stroge.

Danes je družba drugačna, zato ob določenih prekrških ne ravnamo več tako. Ne gre več za naravnost k fizični kazni, pač k prepričevanju in pogovoru.

Je pa danes včasih težava res v tem, da starši postavijo otrokom preohlapne meje – to pa lahko otrokom v času odraščanja povzroča mnoge probleme, saj jim ni popolnoma jasno, kje je rob njihovih možnosti in kdaj je trenutek, ko so meje prestopili.

5. Zvezdica Zaspanka je osrednji lik v predstavi, tu je še Eva, dekleta z Zemlje. Obema je skupno, da sta zvedavi in radovedni. Je radovednost predpogoj, da se učenci česa naučijo?

Radovednost je gibalno razvoja na Zemlji. Brez tega, da so nekateri bili in so radovedni, ker želijo izvedeti in narediti nekaj več, bi bil človek še vedno na stopnji kamnite sekire.

Radovednost je tako ena najpomembnejših človekovih lastnosti v ustvarjalnem smislu. Prav je, da smo ljudje radovedni, da želimo doseči in spoznati kaj novega, moramo pa paziti na družbene norme in vrednote, da z lastno radovednostjo ne škodujemo soljudem in naravi, v kateri živimo.

6. In učimo se na naši šoli, kot smo slišali v predstavi, vse mogoče. Od tujih jezikov, vseh mogočih športnih disciplin, izražamo se likovno, literarno, tehnično. Kot ravnateljica poudarjate prav to, da mora šola nuditi čim širši spekter dejavnosti. Čemu?

Otroci morajo imeti v času odraščanja veliko možnosti, da se iščejo, da razmišljajo o tem, kaj je tisto, kar jim je pomembno, kaj je tisto, kar jih veseli ...

Če bi imeli v šoli samo tri krožke, bi otroci zelo težko spoznali, da obstajajo stvari, kjer so lahko prav tako dobri ali še boljši. Namen šole je, da otroke vzgaja in razvija na vseh področjih, kjer imajo željo po ustvarjanju, saj se s tem krepijo interesi za delo, ki ga bodo ti otroci opravljali, ko bodo odrasli.

7. Brez učiteljev najbrž te in vseh ostalih prireditev v tednu dejavnosti ob dnevu šole ne bi bilo, kajne?

Učitelji so v šoli zato, da znajo vzpodbujati otroke, da znajo razvijati in krepiti njihove interese in sposobnosti. Ponosni smo na to, da imamo ustvarjalne in sposobne otroke, ob tem pa, in upam, da se tega zavedate vsi učenci in vaši starši, imamo učitelje, ki se razdajajo, ki pomagajo pri vodenju vas, otrok, tako da brez njih velikih dosežkov, ki smo jih vajeni, gotovo ne bi bilo.

8. V tednu pred osrednjo prireditvijo se je dogajalo še veliko vsega. Bi nam predstavili, kaj vse je bilo moč še videti?

Ves teden je bil prepreden z različnimi dejavnostmi.

Začeli smo v ponedeljek, ko smo povabili starše nekaterih naših učencev, ki so predstavili zanimive poklice, ki jih opravljajo. Predstavili so se nam tudi nekateri nekdanji učenci.

V torek smo imeli športno popoldne, ko smo se pomerili delavci šole in učenci v namiznem tenisu in odbojki.

V sredo smo imeli pevsko-plesni večer, ko so se predstavili vsi naši zbori, instrumentalisti in plesalci.

V četrtek smo imeli lutkovno igrico za učence prve in druge triade in predstavitev naše nove

šolske maskote, za katero sem zelo vesela, da se je končno »rodila«. Veliko let smo jo načrtovali in zdaj je naša Vrtačka zaživela.

Isti dan smo imeli še predstavitev zbornika naše šole, ki je pomemben, zgodovinsko bogat dokument, saj obsega tristo deset strani, v katerih je zajeta zgodovina naše šole in tudi razvoj šolstva v Mestni občini Ptuj nasploh.

Vse smo pa seveda sklenili v petek, ko smo imeli osrednjo prireditev Zvezdne poti, o kateri je že tekla beseda, v šolskem centru. S to prireditvijo smo zaokrožili dogajanje, v katerega je bilo vključenih veliko število otrok, ki so pri tem pridobili nove, pomembne izkušnje in zadovoljstvo, ko so ustvarili zares lepe stvari.

9. Kot ravnateljica ste se seveda udeležili vseh omenjenih prireditev. Se kdaj naveličate, ko obiščete toliko različnih stvari?

Tega se človek ne more naveličati, ker so le-te zmeraj drugačne, nove. Vedno me tudi močno zanima, kako bodo izpeljane in vedno tudi držim pesti, da bi uspele in da bi bili na koncu vsi zadovoljni.

Problem torej ni v tem, da bi se naveličala, pač pa se včasih zgodi, da ne morem biti povsod hkrati, ker je prireditev veliko.

10. Tone Pavček je v isti Pesmi o zvezdah zapisal tudi: *Vsak tiho zori, / počasi in z leti, / a kamor že greš, vse poti / je treba na novo začeti*. Katere pomembne poti vas kot ravnateljico in vse ostale v šoli v naslednjih mesecih še čakajo?

Ko minejo vse prireditve ob dnevu šole, naredimo sintezo opravljenega dela.

Seveda pa so pred nami še trije meseci pouka, v katerih želimo, da bi učenci pridobili čim več kvalitetnega znanja in izkušenj in da bi se pri vseh dejavnostih čim bolj počutili. Zaključek šolskega leta je gotovo pomemben projekt, ki ga morajo skupaj izpeljati tako učitelji kot tudi učenci.

Pred nami je že načrtovanje za novo šolsko leto, kajti v mesecu aprilu se že pričinja

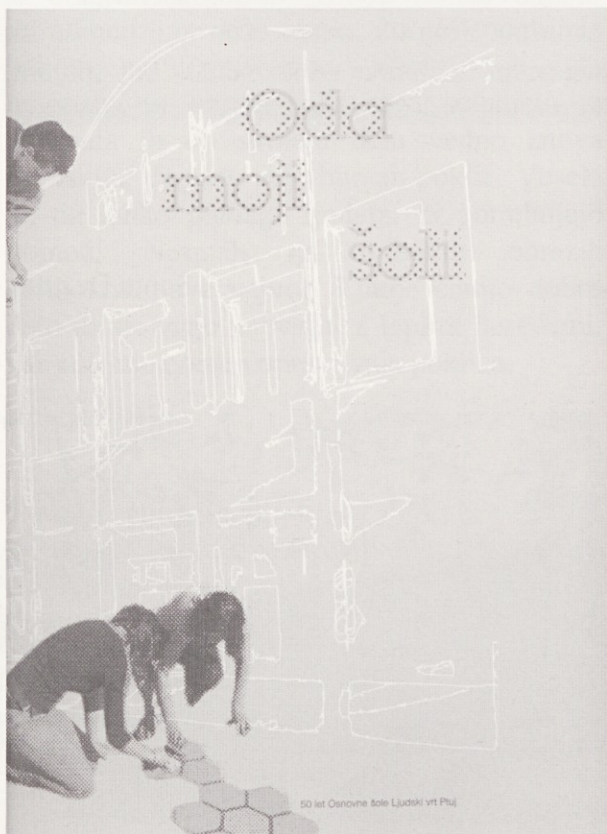
razmislek o tem, kaj bomo ustvarjali v naslednjem letu. Pred nami je priprava vse dokumentacije za izgradnjo kuhinje, jedilnice in telovadnice, za katere upamo, da jih bomo gradili v naslednjem letu. Ob tem pa še vrsta prireditev: sprejem za najučence, priprava vavete, zaključnih ekskurzij in mnogih drugih prireditev.

Dela nam gotovo ne bo zmanjkalo, idej pa tudi ne!

Intervju sta pripravili: Ana Fürst in Barbara Lovrenčič, 8. c

SPOZNAJMO ZGODOVINO NAŠE ŠOLE

Naša šola praznuje letos 50 let obstoja, saj je bila ustanovljena leta 1958. Tedaj zanjo še niso imeli imena, zato so jo poimenovali kar Ptuj III. V tistem času so bile na Ptujju štiri osemletke, med katerimi je bila naša šola s 417 učenci v 11 oddelkih najmanjša. Februarja 1959 je dobila novo ime: Osnovna šola Franc Osojnik. Tako se je imenovala vse do 10. marca 1992, ko se je preimenovala v Osnovno šolo Ljudski vrt Ptuj. Prva leta se je pouk odvijal dopoldne in popoldne v prostih učilnicah ptujske gimnazije (tam je danes Osnovna šola Olge Meglič), nato pa v paviljonu na Potrčevi cesti 9, kjer je danes vrtec. Paviljonska montažna stavba je bila šoli dodeljena le začasno, zato ni imela dovolj učilnic, bila pa je tudi brez kuhinje, tehnične delavnice, telovadnice in igrišča. Slednjega so učenci in učitelji ob pomoči vojakov in ptujskih staršev uredili sami. Prav tako so učenci, vključeni v šolsko zadrugo Nagelj, uredili okolico šole.

Prvi pravi »dom« je naša šola dobila šele jeseni 1964, ko je bila v tedanjem Trubarjevem naselju, ob parku Ljudski vrt, zgrajena nova šola za 450 učencev. Čeprav je bila šola za tiste čase zelo moderna, še posebej pa njena telovadnica, je bila premajhna za vse otroke, ki so se želeli vanjo vpisati. Kljub temu je postala največja osnovna šola daleč naokoli in hkrati tudi edina šola, v kateri so kar 47 let učenci obiskovali pouk v dveh ali celo treh izmenah. Pomanjkanje učilnic je spremljalo vzgojno-izobraževalno delo ves čas. Zato so šolsko stavbo v letih 1994–1996 nadzidali in preuredili, vendar tudi tedaj ni postala tako velika, da bi imeli vsi učenci pouk dopoldne. V tem času se je začelo tudi uvajanje devetletnega šolanja. Zato se je leta 2005 ob šoli zgradil še prizidek z dodatnimi učilnicami za učence prvega triletja ter veliko knjižnico in računalniško učilnico. Od 7. novembra 2005, ko je bila svečana otvoritev prizidka, imajo vsi naši učenci pouk dopoldne, podoba šole pa je postala takšna, kakršno poznamo danes. Kljub vsemu pa gradnja šole še ni končana, saj se načrtuje še gradnja nove telovadnice s kuhinjo in jedilnico.

V petdesetih letih je v šolskih klopih nabiralo znanje več kot 50 generacij učencev in več kot 34.000 učencev, šolo je vsako leto zapustilo povprečno 90 učencev ali okrog 4500 v 50 letih ter več kot 700 zlatih odličnjakov, uspešnih športnikov, šahistov, mladih raziskovalcev in tekmovalcev različnih tekmovanj iz znanja. Nanje smo ponosni, prav tako pa tudi na učitelje, ki so jih učili in vzgajali. Šolo so doslej vodili 4 ravnateljji: Stanislav Horvat, Katica Bračko, Ivan Težak in sedanja ravnateljica Tatjana Vaupotič.

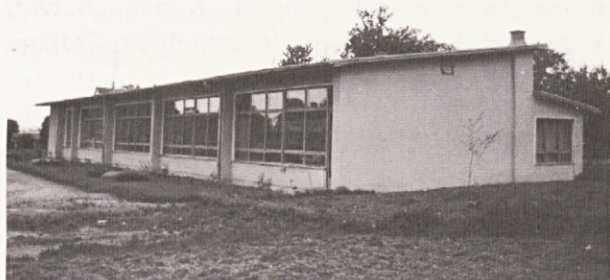

Da bi o naši šoli več izvedeli tudi drugi, smo ob njenem rojstnem dnevu izdali jubilejni zbornik z naslovom Oda moji šoli. V njem so sedanji in nekdanji učenci in učitelji ter tudi drugi zapisali pomembne zgodovinske mejnike, šolske dogodke, tekmovanja, interesne dejavnosti in uspehe učencev, pa tudi svoje spomine na šolske dni ter jih

popestrili z več kot 200 fotografijami in slikami. Zbornik, ki je nastajal skoraj dve šolski leti in ima kar 316 strani, je brezplačno prejela vsaka družina, ki ima vsaj enega otroka na šoli. V njem boste lahko prebrali, da je bilo v šolskem letu 1974/1975 na šoli 1012 učencev (od teh 137 prvošolcev), da je bil pionirski odred naše šole večkrat izbran za najboljši slovenski odred v tedanji jugoslovanski državi, da je leta 1976 naša učenka osvojila prvo mednarodno priznanje, da se lahko naši učenci med tujskimi osnovnošolci ponašamo s prvo raziskovalno nalogo, da so bili mladi raziskovalci, športniki in šahisti naše šole med najuspešnejšimi na Ptujskem, da imamo med sedanjimi in nekdanjimi učenci veliko državnih in regijskih prvakov itd. Izvedeli boste tudi o šolski zadrugi, prvih nastopih pevskega zbora, proslavah nekoč in danes, prvem dnevu šole, športnih dnevih nekoč, gledaliških in lutkovnih predstavah učencev, projektih in tehniških dnevih itd.

Zbornik Oda moji šoli je posvečen vsem nekdanjim učencem, učiteljem in staršem, ki so si dolga leta prizadevali za šolo, kakršno imamo danes: dobro, varno, ustvarjalno in prijazno. Zbornik je posvečen tudi današnjim učencem, učiteljem in staršem – kot spomin, ki nas naj vodi skozi sedanjost v prihodnost.

Sonja Dežman

O ZANIMIVIH POKLICIH

Predstavitve poklicev ob dnevu šole

Izbira poklica je za vsakega človeka ena najtežjih odločitev v življenju. Svetovalna delavka Darija Erbus je v okviru letošnjih dejavnosti ob dnevu šole povabila na šolo bivše učence in starše nekaterih sedanjih učencev, ki opravljajo poklice, za katere je precej zanimanja med učenci. V ponedeljek, 10. 3. 2008, so učenci 5., 7. in 8. razreda imeli priložnost spoznati »v živo« štirinajst poklicev. Predstavitve so bile prijetne, učenci pa radovedni ...

Janez Rojko, policist,

se je že pri štirinajstih letih navdušil za delo policista. Takrat ga je privlačila predvsem uniforma. Svoj poklic rad opravlja, saj je to pogoj za dobro delo, ki je zahtevno in odgovorno. V tem poklicu so dobri pogoji za delo. Veseli ga delo z ljudmi in to, da jim lahko pomaga.

Nives Žargi, fizioterapevtka,

z veseljem opravlja svoje delo, za katerega se je odločila že kot otrok, ko je spremljala babico na fizioterapije. Všeč ji je bila uniforma in oprema. Že med šolanjem je spoznala in ob svojem delu vedno znova ugotavlja, da je to zelo human poklic. Vesela je, da lahko pomaga ljudem, ki potrebujejo pomoč. Nasmeh na njihovih obrazih velikokrat pove največ. Ljudje cenijo dobro delo in se znajo zahvaliti z lepimi besedami, kar potrjuje pomen opravljanja poklica.

Tomi Verbančič, pilot,

je opisal šolanje za svoj poklic. Poudaril je pomen znanja matematike, fizike in angleščine v osnovni in srednji šoli, ki jo moraš uspešno končati. V tem času se lahko že usposobiš za športnega pilota, kar je prva stopnja pilotskega izobraževanja. Že pri petnajstih letih lahko postaneš športni pilot, vendar lahko sam letiš komaj pri šestnajstih, s sedemnajstim letom pa dobiš dovoljenje. Temu lahko sledi tečaj za poklicnega pilota, za kar dobiš dovoljenje pri osemnajstih letih. Zadnja stopnja je pridobitev licence prometnega pilota. Za poklic pilota moraš biti v dobri psihofizični pripravljenosti oz. zdrav in tako lahko to delo opravljaš do 65. leta.

Glede na zahtevno delo je zaslužek dober, vendar si veliko zdoma. Najpogosteje leti v Afriko.

Stanislava Vauda Benčević, modna oblikovalka,

že od malih nog rada riše, njen najljubši predmet je bila likovna vzgoja, kjer je vedno rada risala oblačila. Sedaj opravlja delo kostumografinje v gledališču. Oblačila, ki jih kreira, niso za vsakdanjo rabo, ampak največkrat kostumi za nastopanje. Ker ji je narava zelo pri srcu, se je odločila kreirati oblačila iz naravnih materialov, predvsem iz ličja. Pri srcu so ji žive in pisane barve. Nikoli ni imela zanimanja za druge poklice.

Rado Škrjanec, radijski voditelj,

seveda ne more opravljati svojega dela brez mikrofona, ki ga je privlačil že kot otroka. Veselila ga je tehnika, k temu ga je spodbujal tudi oče. Po končanem šolanju pa je za delo radijskega voditelja pomembna tudi praksa. Radijska tehnika se zelo hitro razvija in spreminja. Program si radijci sestavljajo sami. Najbolj je priljubljen jutranji program. Zgodilo se je že, da pet minut pred pričetkom programa niso vedeli, o čem bodo govorili, kar pomeni, da se moraš v vsakem trenutku znajti.

Marija Hernja Masten, zgodovinarica, arhivarka in turistična vodička,

je zelo natančno predstavila šolanje za poklic in svoje delo, ki je zelo pestro in razgibano, njene dejavnosti pa so povezane z zgodovino in z znanjem tujih jezikov. Delo v arhivu je odgovorno, zanimivo, dokumenti oz. stari predmeti morajo ostati nepoškodovani. Poznati moraš različne vrste pisav.

Veliko je prepotovala kot turistična vodička, pri čemer moraš imeti občutek za ljudi, ki se jim moraš prilagajati, in jih navdušiti za zanimivosti.

Sanja Veličkovič, profesorica strokovnih predmetov na fakulteti za oblikovanje – modna oblikovalka,

je znala poskrbeti že za obleke punčk, s katerimi se je igrala; potem je oblikovala oblačila za sebe, nato pa še za druge. Za poklic pa se je začela resno zanimati že od osnovne šole naprej, ko je zelo rada risala, po gimnaziji pa jo je pot peljala na fakulteto za modno oblikovanje, kjer se je tudi zaposlila. Oblikuje različna oblačila, najbolj pa jo privlačijo manj običajna oblačila, tudi pustna, pa dnevna, športna, slavnostna, Njihovo bistvo je v tem, da predstavljajo nekaj novega, drugačnega, izvirnega ...

Brigita Habjanič Merc, dr. med., spec. – zdravnica,

se zaveda, da opravlja humano delo. Pot do poklica je zahtevna in dolga, saj te po uspešno končani gimnaziji čaka še 6 let študija, po njem pa še sekundarij in najmanj 5 let specializacije, da postaneš specialist za različna področja. V medicini se dejansko učiš celo življenje, da lahko svoje delo uspešno opravljaš in obnavljaš licenco zdravnika. Zanimati te mora naravoslovje, vendar moraš imeti tudi občutek za ljudi. V tem poklicu je mnogo plusov in, tako kot drugod, tudi minusov.

Andreja Jurc Pahor, dipl. univ. inž. arhitekture,

se je za ta poklic odločila, ker jo je zanimalo ne le naravoslovje, ampak tudi družboslovje, ki sta v arhitekturi združena. Zanimala jo je tudi likovna umetnost, ki je pri tem delu prav tako zelo pomembna. Povedala je, da je študij arhitekture zahteven, pred tem pa se moraš dobro odrezati na sprejemnem izpitu, kjer je poudarek na nadarjenosti. Študij taja štiri leta, pripravništvo za licenco pa še dodatni dve leti.

Arhitektka je že deset let in pravi, da je delo kar naporno, saj moraš biti potrpežljiv in pri delu združevati matematiko, fiziko, smisel za oblikovanje, geologijo, geografijo, ... Naredila je že veliko najrazličnejših projektov.

Med njenim študijem so še risali na liste, sedaj pa delo poteka na sodoben način, na računalniku, na katerem nam je pokazala tudi primer načrta stanovanjske hiše in nam razložila vse pojme.

Lidija Majnik, knjižničarka in nekdanja poslanka,

se je najprej izšolala za poklic učiteljice. Že pred diplomo se je zaposlila v ptujski knjižnici, kjer je sprva delala v ljudskem oddelku, nato pa v študijskem. Tam je delala pet let. Nato se je sprostilo mesto ravnatelja knjižnice, na katero se je prijavila in bila tudi izbrana. To delo je opravljala sedemnajst let.

V »politiko« je na nek način vstopila že v osnovni šoli, kjer je bila predsednica razreda. En mandat oziroma štiri leta je bila poslanka v državnem zboru RS. S svojim delom je bila najbolj zadovoljna, ko je vodila Knjižnico

Ivana Potrča, saj so bili rezultati njenega dela takrat najbolj vidni.

Učencem 5. razredov so se predstavili:**Mojca Masten, cvetličarka, vrtnarka****Alenka Neudauer, univ. dipl. veterinarica****Stanislav Jelen, policist, vodja policijskega okoliša****Stanka Gačnik, dipl. univ. umet. zgodovinarica, kustosinja**

Učencem je bilo všeč, da so »v živo« spoznali poklice oz. ljudi, ki jih opravljajo, ker je to bolj zanimivo. Postavili so tudi veliko vprašanj in nanje dobili odgovore. Spoznali so, kako se izšolaš za poklic in kako opravljaš delo. Svojo ljubezen do dela, ki ga opravljajo, so znali prenesti na učence, ki imajo sicer še veliko časa za izbiro poklica, vendar se jih je veliko že zdaj navdušilo za predstavljene poklice.

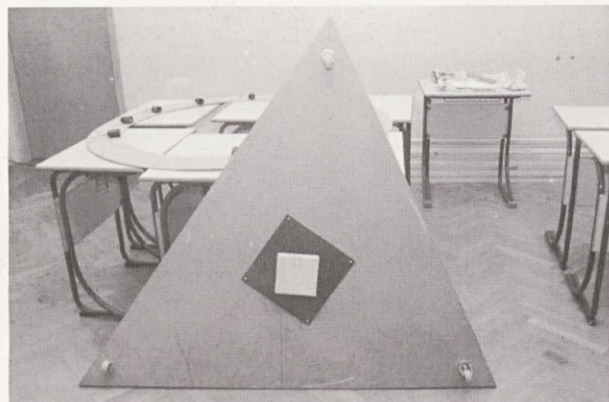
Novinarski krožek in foto-video krožek

NASTAJANJE SCENE

Za dan šole ob 50. obletnici smo se začeli pripravljati že na začetku tega šolskega leta. Modelarska skupina je prevzela kompletno načrtovanje in izvedbo izdelave scene. Ker smo takoj v začetku ugotovili, koliko dela nas čaka, smo povabili tudi učence drugih interesnih dejavnosti. Vse skupaj se je začelo z zbiranjem idej in zamisli o izdelavi scene. Ker smo imeli veliko dobrih idej, smo tudi dobili ves potreben material za delo.

Z izdelavo smo začeli takoj po novoletnih počitnicah, ko so nam dostavili ves potreben material. Dela je bilo zelo veliko, na voljo pa nismo imeli veliko časa, zato smo velikokrat delali tudi v popoldanskem času, predvsem pa smo šolski dan pričeli nemalokrat že ob šesti uri zjutraj.

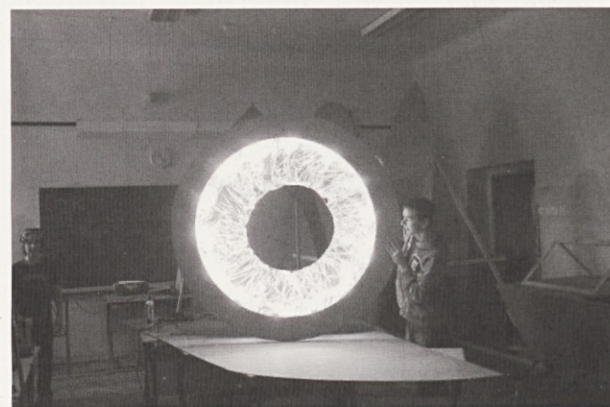

Najprej smo vse svoje ideje s papirja prerisali na les in jih kasneje tudi izdelali.

Pri tako velikih objektih smo morali biti zelo natančni, saj bi lahko tudi najmanjša napaka vplivala na končni videz, predvsem pa funkcionalnost posameznih rekvizitov scene.

Začeli smo z izdelavo velikih hiš, ki so bile višje od treh metrov. Za izdelavo ene smo potrebovali približno en teden. Nato smo se lotili izdelave velikega sonca, ki smo ga konstruirali in izdelali pri izbirnem predmetu elektrotehnike. Zanj smo potrebovali okrog trideset dni. Pri izdelavi sonca je bilo potrebno osvojiti veliko novega znanja, saj smo morali izdelati tudi električno napeljavo, ki jo omenjeni izdelek vsebuje.

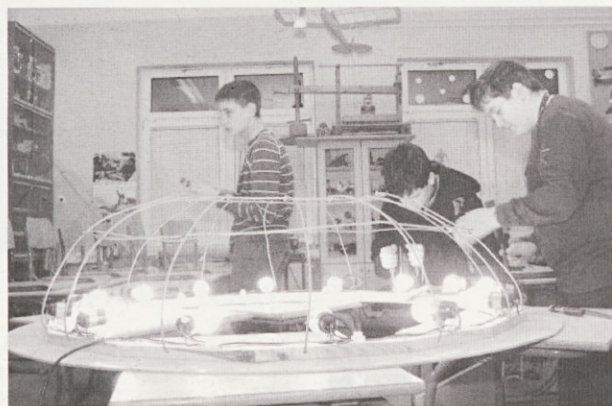
Izdelati je bilo potrebno še velika drevesa in polovične hiše, ki so služila kot senčna gledališča. Te je bilo težko izdelati, saj so segala vse do stropa učilnice in njihova velikost nas je pri delu zelo ovirala. Vse skupaj smo izdelovali okrog štiri mesece in vložili več kot sto ur dela. Vendar vsi, ki smo izdelovali sceno, verjamemo, da ne bi bili tako uspešni, če nas ne bi vodili in nam pomagali učitelji.

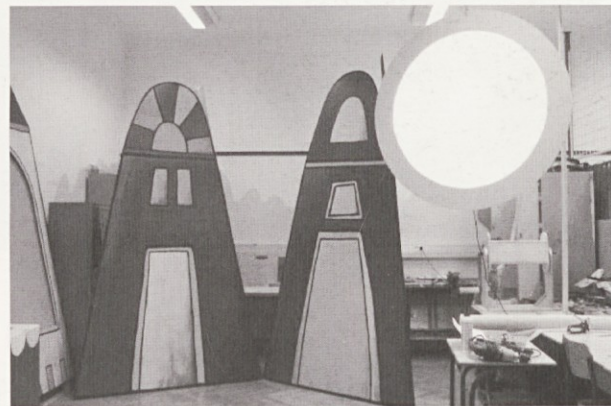
Veseli smo bili, da si je glavno prireditev, kateri je bila naša scena namenjena, ogledalo zelo veliko ljudi.

Čeprav smo učitelja Mirana Petka v začetku prepričevali, da nam ne bo uspelo izpeljati tako velikega projekta, smo mu danes hvaležni za motivacijo, saj brez njega ne bi nikoli vedeli, da smo sposobni opraviti tako zahtevno nalogo.

Tadej Tofant, 9. b

Ob koncu priprav na glavni dogodek, prihajamo v šolo še z večjim veseljem, saj smo na svoje delo zelo ponosni, da nam je uspelo speljati tako zahtevno in s strani učiteljev zaupano nalogo.

PUSTOVALI SMO

LETOŠNJI PUST JE BIL BOLJ KRATEK

Na vesel pustni torek se je na naši šoli zbralo veliko različnih pustnih maškar. Bilo je veliko kurentov, čarovnic, hudičkov, princes, ...

Vsak razred je imel svojo predstavitev mask. Po predstavitvi smo imeli malico. V okolici šole smo nameravali organizirati pustno povorko, a smo morali zaradi slabega vremena ostati v šoli.

Najprej smo plesali v razredih, nato pa smo šli v telovadnico, kjer smo vsi skupaj plesali in se zabavali. Imeli smo se zelo lepo.

Učenci višjih razredov so se v okviru tehniških dni prav tako pripravljali na pustni torek, ko so šli v šotor. Različni razredi so bili maske na različno tematiko – tako smo videli slikarje, kemike in številne druge maske.

Letošnji pust je zelo hitro minil, saj je trajal le tri dni, bo pa prihodnje leto zelo dolg.

Eva Petrovič in Urška Bezjak, 4. a

RAZMIŠLJANJE O KURENTU

Kurent je pustna maska, ki naj bi po starem ljudskem izročilu preganjala zimo.

Nekoč so se v kurente oblekli mladi fantje in šli od hiše do hiše. Obleka prvih kurentov je bila iz kravje oz. svinjske kože, na hrbtu pa je imel samo en zvonec. Danes je obleka iz ovčje kože, na sebi ima pet zvoncev, njegova kapa pa je lepo okrašena s perjem in trakovi.

Tudi sam sem za pusta kurent. Skupaj s prijatelji se radi pokažemo v mestu in

pustnem šotoru. Vsako leto se udeležim tudi pustne povorke na Ptuju in v Markovcih, kjer je pustna povorka bolj »domača«, maske imajo namreč več stika z domačini. Pri vsaki kmetiji ljudje pričakajo maske kar na dvorišču in jih pogostijo, kurenti pa seveda od gospodinje ali deklet dobijo robec, ki je tudi kurentov simbol.

Nejc Janžekovič, 9. b

EKOSTRANI

AKCIJA »ČISTE ROKE«

V okviru projekta Zdravo življenje smo pričeli z akcijo »ČISTE ROKE«. Njen namen

je opozarjanje na pogostejše umivanje rok in s tem zmanjšanje možnosti obolevanja za različnimi boleznimi. Eden zelo neprijetnih, a žal tudi pogost je ROTA VIRUS.

Pri umivalnikih, v razredih in WC-jih vas bodo aplikacije dlani spomnile na to, da si morate roke večkrat in bolj temeljito umiti.

Ali so vaše roke čiste?

Vzgojiteljica: Lidija Šošter

IZDELAV PUNČKO IN REŠI OTROKA

Pri ekošoli tudi v letošnjem šolskem letu delujemo na humanitarnem področju. Sodelujemo z UNICEFO-om v njihovi humanitarni akciji Punčka iz cunj.

Učenci 1. in 2. razredov so pri podaljšanem bivanju s pomočjo mentoric izdelali punčke iz cunj. Nekaj punčk je že prodanih (posvojenih), ostale pa bomo poslali na UNICEF, kjer bodo punčke prodali, izkupiček pa gre za cepljenje otrok v manj razvitih deželah.

Punčke so izdelovali tudi učenci 3. c razreda z učiteljico Mimo Terbuc.

Mentorice: Karmen Pulko, Lidija Šošter in Marija Ribič

POSAMEZNE ČISTILNE AKCIJE

Člani ekokrožka smo ugotovili, da je enkratna čistilna akcija v mesecu aprilu premalo, da bi naša okolica šole ostala čista. Odločili smo se, da bomo odpadke v neposredni bližini šole pobirali večkrat, po potrebi. Učenci se tako aktivno vključujemo in tudi druge vzpodbujamo k ohranjanju lepe okolice naše šole, na katero smo zelo ponosni.

Ekostraže

TELO, ŠPORT, VODA

Učenci prvih razredov, ki obiskujemo plesni krožek, skrbimo za svoje zdravje tudi z gibalno-plesnim ustvarjanjem.

Na začetku plesne ure se razgibamo in s tem »zagrejemo« svoje telo, da preprečimo kakršnekoli poškodbe. Pri krožku ustvarjamo z gibi, ritmom in različnimi glasovnimi in glasbenimi spremljavami. Učenci se gibalno in čustveno sproščamo ob različnih ritmičnih in plesnih aktivnostih.

Vsaka aktivnost pa naše telo izžema, zato je zelo pomembno, da ob aktivnosti spijemo dovolj tekočine. Najprimernejša tekočina, ki nas tudi najbolj odžejja, je VODA. Voda je

pravzaprav tudi najdostopnejša, najcenejša, imamo jo vedno pri roki, samo pipo odpremo. Sokovi, čaji in druge umetne pijače povzročajo še večjo žejo. Voda tudi ne škoduje našim zobem. Ker lepša kožo, pripomore tudi k lepšemu videzu. Voda pa pripomore tudi k večji zbranosti. Človek zdrži brez hrane kar 2 meseca, brez vode pa največ 10 dni.

Učenci plesnega krožka se zelo dobro zavedamo, da je tekočina življenjskega pomena za vsa živa bitja, zato ob in po vsaki aktivnosti pijemo vodo.

Mentorica: Aleksandra Braček

22. MAREC SVETOVNI DAN VODA

Vsaka kapljica vode šteje!

Pitna voda je največje naravno bogastvo na Zemlji, a ker so njene zaloge omejene, moramo z njo ravnati zelo premišljeno.

Največ pitne vode porabita industrija in kmetijstvo, čeprav bi jima zadostovala že prečiščena voda, podobno pa je tudi doma, saj so največji porabniki vode v gospodinjstvih stranišča, pomivalni in pralni stroji.

V zadnjih petdesetih letih se je poraba vode na prebivalca skoraj potrojila in danes povprečen Slovenec na dan porabi kar 150 litrov pitne vode.

Varčevanje z vodo je eden najpreprostejših in najučinkovitejših ukrepov pri varovanju okolja, narava pa nam bo hvaležna za prav vsako privarčevano kapljico.

- Vodovodna pipa, iz katere kaplja, porabi 25 litrov vode na dan.
- Za izdelavo enega časopisa se porabi 250.000 litrov vode na dan.
- V mestih je poraba vode trikrat večja kot na podeželju.

Kaj lahko naredi vsak izmed nas?

- Poskrbimo, da vodovodne pipe ne bodo puščale, in namestimo varčne pipe z nizkim tlakom.
- Za zalivanje vrta uporabljajmo deževnico.
- V stranišču namestimo kotliček s prekinjalom.
- Kupujmo gospodinjske aparate, ki porabijo manj vode in imajo vgrajene varčne programe.
- Namesto kopanja v kadi se raje prhajmo, saj tako porabimo za polovico manj vode.
- Uporabljajmo okolju prijazna čistila in ohranimo našo podtalnico čisto.

Koordinatorke ekošole: Karmen Pulko in Simona Hazimali

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

PRVI SPUST

Bil je lep sončen dan. S skupino, v kateri sem bil, smo odšli na Uniorček progo, na naš prvi spust. Zame je bil to zelo vznemirljivo, saj na smučeh nisem velikokrat stal.

Postavil sem se v vrsto. Ko je vaditeljica dala znak, se je spustil prvi učenec. Čez nekaj časa sem prišel na vrsto jaz. Bil sem zelo vesel, saj je bil to zame prvi spust. Ko je učiteljica zamahnila z roko, sem se spustil. Zavijal sem levo in desno okrog količkov. Ko sem prišel na cilj, sem bil zelo vesel, saj nisem naredil nobene napake.

To je bil zame prvi spust. Čeprav sem se sprva malo bal, je šlo vse po načrtih. Od takrat naprej zelo rad smučam in upam, da bom doživel še več takšnih spustov.

Gregor Nestorov, 7. c

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

V mesecu decembru smo imeli sedmi razredi zimsko šolo v naravi, na Rogli. Ker nas je bilo preveč, da bi šli vsi naenkrat, so nas razdelili v dve skupini. Naš, 7. b razred, je šel na Roglo skupaj s 7. d, v drugi skupini. Vedela sem, da se bomo zabavali.

Prvi dan smo se zjutraj zbrali pred šolo, vsi naloženi s težko prtljago. Nestrpno sem pričakovala čas odhoda, saj me je že vse bolelo od prepolne potovalke in tudi mrzlo je bilo.

Po zabavni vožnji smo končno prispeli na Roglo, kjer je bilo veliko snega in zelo mrzlo. Imeli smo okusno kosilo, nato pa so nas odpeljali v našo hišo Jelka. Mešano smo se namestili po sobah; nekaj punc iz B-razreda, nekaj iz D-razreda; in enako fantje.

Še isti dan smo se odšli smučat, kjer so učitelji testirali naše smučarsko znanje. Razdelili so nas v tri skupine: v začetno, srednjo in najboljšo. Mene so uvrstili v tretjo, najboljšo skupino, ki jo je vodil zelo prijazen in zabaven učitelj smučanja Nino.

Proti večeru smo odšli v tamkajšnje hotelsko kopališče in se sprostiti v masažnem bazenu. Pred spanjem pa smo si izbrali še imena za sobe. Našo smo poimenovali "Snow girls".

Dnevi so hitro minevali. Imeli smo namreč zelo zapolnjen urnik. Dvakrat dnevno smučanje, enkrat smo imeli snežni, enourni pohod do kočice na Jurgovem, (takrat je namreč močno snežilo), dvakrat smo telovadili v veliki telovadnici, ob večerih pa so sledile učne ure. Vedno smo morali paziti na red in čistočo v sobah, saj so jih učitelji dvakrat dnevno ocenjevali. Naša soba je dobivala kar lepe ocene.

Nekega večera smo odšli v hotelski disko. V začetku skoraj nihče ni hotel plesati, potem pa se nas je nekaj opogumilo in pridružili so se nam tudi ostali. Plesali smo v parih, si izmišljali še številne druge plesne in se pri tem zelo zabavali. V vseh dneh zimske šole v naravi sem se ta večer najbolj zabavala. Zame je bil najzanimivejši in težko pričakovani zadnji dan. Pa ne zaradi odhoda!

Kje pa! Zaradi smučarskega tekmovanja! Učitelj me je velikokrat pohvalil, da zelo dobro smučam. To mi je vlilo veliko poguma, zato sem se potrudila na tekmovanju. S svojo vožnjo sem bila zadovoljna, čeprav še nisem vedela, katero mesto sem osvojila. Po tekmovanju smo odšli na čaj, kjer sem izvedela za svoj rezultat. Bila sem najhitrejša

med dekleti, presenetilo pa me je, da sem bila hitrejša tudi od vseh fantov. Res sem bila vesela. Srečna! Seveda tudi ponosna nase.

Zame je bila zimska šola v naravi prekrasna dogodivščina. Želela bi, da se še kdaj ponovi. Žal je teh nekaj dni prehitro minilo.

Nataša Divjak, 7. b

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Učenci 5. razredov osemletke smo se od 28. januarja do 1. februarja odpravili v zimsko šolo v naravi na Kope. Ob 8.30 smo se zbrali pred šolo, natovorili prtljago na avtobus in se odpravili proti Kopam. Učitelji so nas razdelili po sobah, potem pa smo se odpravili na smučišča. Tam so nas preizkusili in razporedili v skupine. Vsak dan smo vstajali ob pol osmih, imeli zajtrk, nato pa smo smučali. Kosilo je bilo med 12. in 13. uro. Po kosilu smo pospravili sobe, potem pa sta sledili še dve uri smučanja. Po popoldanskem smučanju smo običajno imeli pouk in predavanja. Po večerji pa smo navadno pisali dnevnike. Spat smo šli ob deseti uri zvečer.

V ponedeljek smo imeli po večerji nočni pohod. S seboj smo vzeli baterijske svetilke, da smo videli, kje stopamo. Po vijugasti cesti smo navzdol hodili približno pol ure, se obrnili in šli nazaj gor. Vsi zasopli smo komaj prišli do koč. V sredo smo imeli predavanje

policista, ki nam je razložil, kako varno smučati na smučišču. Na žalost smo bili preveč utrujeni in nismo dovolj zbrano poslušali. V četrtek smo imeli namesto popoldanskega smučanja tekmovanje. Prve štiri skupine smo imele tekmovanje z vrha, druge tri pa s sredine hriba. Dogodek tedna naj bi bil disko. Imeli smo ga kar v jedilnici.

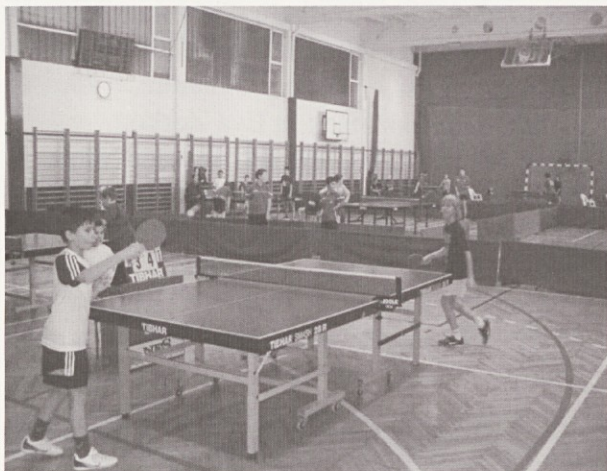
V petek zjutraj smo svoje stvari pospravili v kovčke in potovalke ter se odpravili smučat. Po smučanju smo se preoblekli in šli na malico. Po malici smo šli na avtobus in se vrnili na Ptuj.

Urška Ljubec, 5. a/8

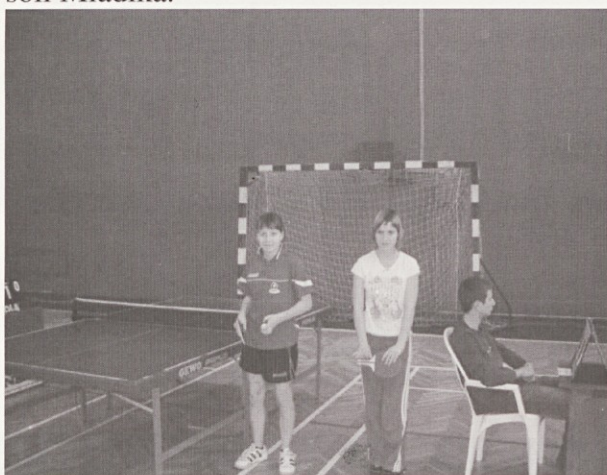

ŠPORTNE STRANI

NAMIZNI TENIS

V sredo, 13. 2. 2008, so se učenci naše šole in podružnice Grajena udeležili področnega tekmovanja v namiznem tenisu na Osnovni šoli Mladika.

SMUČANJE

V četrtek, 7. 2. 2008, je na Arehu potekalo področno prvenstvo osnovnih šol v veleslalomu. Učenci naše šole so v mlajši in starejši kategoriji ekipno osvojili zlato odličje. Ekipo šole so sestavljali: Neja Krajnc-Domiter, Lina Malovič, Iza Malovič, Kaja Kostanjevec, Nika Zelenko, Miha Zupanič, Niko Gjurasek, Jan Pavličič, Žan Megla,

Dosegli so odlične rezultate:

- Toni Rogina – 1. mesto in uvrstitev na nadaljnje tekmovanje,
- Tomaž Tepeš – 3. mesto,
- Filip Jerenec – 4. mesto,
- Renato Kenda – 4. mesto,
- Eva Zorko – 1. mesto,
- Klara Gaberc Artenjak – 3. mesto,
- Sanja Špindler – 4. mesto.

Renato Kenda, Matic Zorko in Neja Janžekovič.

V posamezni razvrstitvi pa sta odličji osvojili Kaja Kostanjevec in Neja Krajnc-Domiter. Kaja je prismočala srebrno, Neja pa bronasto kolajno.

Vsem čestitamo za športne uspehe!

KOŠARKA

V petek, 25. 1. 2008, je potekal četrtfinale državnega prvenstva v košarki za starejše učenke v Slivnici. Našo ekipo se sestavljale: Tina Tumpej, Ana Tepeš, Maruša Reš, Mihaela Sagadin, Barbara Ribarič, Mateja Leskovar, Sanja Mlinarič, Dina Skerlovnik, Valentina Kosi, Tjaša Šalamun, Larisa Popošek, Taja Lozinšek in Eva Zorko.

Učenke so osvojile 2. mesto in se uvrstile v polfinale državnega tekmovanja, ki bo v mesecu marcu v Slovenskih Konjicah.

Podatke je zbrala, uredila in zapisala: Vita Gačnik, 5. a/8

Tonja Hriberšek, 7. c

Klara Šenkiš, 7. a

POČITNIŠKA STRAN

HURA, BILE SO POČITNICE!

Zimske počitnice so učenci naše šole preživeli na različne načine. Poglejmo, kaj so o tem povedali učenci 2. a:

Počitnice sem preživel zelo raznoliko. V nedeljo smo se odpravili po Nino, ki je bila na taboru. Doma sem pomagal pri domačih opravilih. Čistili smo okolico hiše. Veliko sem se igral z Metko in pazil njeno sestrico Klaro. Prebral sem dve knjigi. Da pa ne pozabim: glavno je bilo smučanje v Avstriji, pa čeprav samo za en dan!

Tomaž Mlakar, 2. a

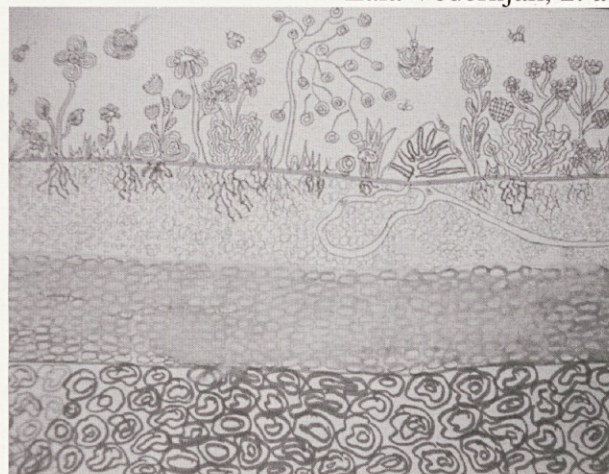

Črt Foltin, 5. b/8

Med zimskimi počitnicami sam bila v smučarki šoli na Rogli. Tja smo se vsako jutro peljali z avtobusom. Z menoj sta bila Luka in Carina. Na avtobus smo se »basali« s sladkarijami. Zadnji dan smo imeli tekmovanje.

Po kosilu so nam učitelji podelili priznanja. Konec tedna sem bila na Voglu s starši. Z nami je bila tudi sošolka Blažka. Imeli smo sneg, sonce in dobro družbo!

Zala Vedernjak, 2. a

Tanja Žlender, 5. b/8

Med počitnicami smo bili na Krvavcu. Stanovali smo v Eldomu. Jaz in ati sva imela smučarskega učitelja.

Smučala sem po lahkih in težkih progah. Na Krvavcu smo bili od srede do nedelje. Ostale dneve sem preživela doma.

Klara Vrabl, 2. a

Med počitnicami sem bil na smučanju. Naučil sem se smučati. Zadnji dan smo imeli tekmovanje. Dobil sem medaljo!

Jakob Kolenko, 2. a

Bila sem na smučanju. Kopala sem se v bazenu. Bila sem na igralih. Sprehajali smo se po Kranjski Gori.

Vita Kuhar, 2. a

MALO NARAVE, MALO KULTURE

IMELI SMO NARAVOSLOVNI DAN

V petek smo imeli naravoslovni dan. Vsak učenec je moral prinesiti en sadež. Večina jih je prinesla jabolko.

Govorili smo o prehranski piramidi in jo tudi izdelali. Ugotovili smo, katero sadje je najbolj priljubljeno v razredu.

Na koncu smo vse sadje pojedli.

Maksim Jabločnik in Nika Caf, 3. b

ŠLI SMO V LJUBLJANO

Prišel je dan, ko smo imeli naravoslovni dan – izlet v Ljubljano. Tisto jutro sem se zbudil zgodaj, saj smo imeli odhod že ob 6.45 uri. Pripravil sem si stvari za izlet in odšel na železniško postajo, kjer sem zagledal sošolce. Odhital sem k njim, jih pozdravil in nato smo se še nekaj časa pogovarjali.

Ko je prišel vlak, smo skupaj vstopili vanj in si poiskali svoj sedež. Ob 9.30 uri smo prispeli v Ljubljano.

Najprej smo si ogledali narodni muzej. Zanimivo je bilo, saj smo videli veliko slik in zanimivih kipov.

Naslednja postaja je bil Cankarjev dom, kjer smo si ogledali voden koncert. Bilo mi je zelo všeč, kajti slišal sem veliko najrazličnejših glasbil.

Po koncertu smo imeli malico iz nahrbtnikov. Ko smo se najedli, smo odšli v Prirodoslovni muzej. Tam smo si ogledali veliko različnih živali, videli pa smo tudi okostja mamuta in jamskega medveda.

Ura je bila že 14.20, zato smo morali iti na železniško postajo. Ko smo posedli na vlak, smo se vse do Ptuja pogovarjali in zabavali.

Domov smo se vrnili ob 17.50, saj je imel vlak malo zamudo. Poslovali smo se od učiteljev in odšli domov.

Ta dan mi je bil zelo všeč, saj smo se zabavali in družili ves dan, ob tem pa smo spoznali in se naučili veliko novega. Upam, da bomo imeli takšne izlete še večkrat.

Davorin Levanič, 7. a

POČASTILI SMO KULTURNI PRAZNIK

V sredo, 6. 2. 2008, smo učenci v šolski telovadnici pripravili prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku. Prireditve so se udeležili učenci predmetne stopnje in učitelji.

V programu je nastopil pevski zbor, učenci osmih razredov, sam pa sem nastopal v vlogi recitatorja Prešernove Zdravljice.

Prireditve so pripravili učitelji slovenščine, najbolj zaslužni za lepo prireditev pa sta bili

učiteljici Vera Zagoričnik Novak in Jerneja Bombek.

Prireditve je vodila Kaja Kostanjevec, ki je povezovala recitatorske nastope učencev osmih razredov. Tako smo zrecitali kar nekaj bolj znanih Prešernovih pesmi, veliko pa smo izvedeli tudi o njegovem življenju.

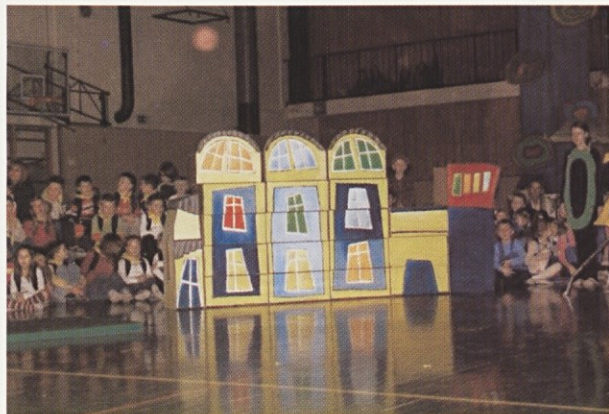
Za ozvočenje sta skrbela učenca Tadej Tofant in Nejc Vidrih.

Nejc Rotvejn, 9. b

DAN ŠOLE

Tudi leto 1996 je bilo pomembno.

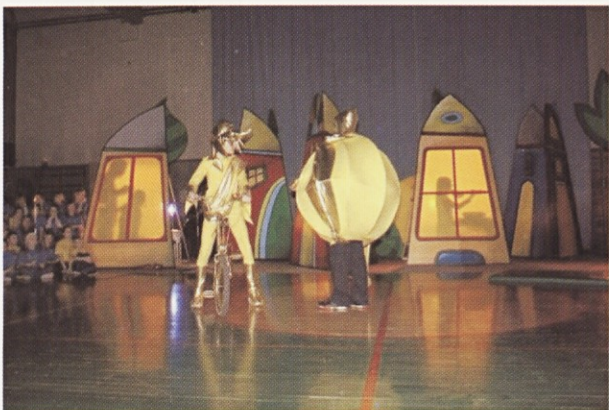
Šola danes.

Slavnostna govornica mag. Vera Bevc.

Predstavnik ministrstva je pozdravil navzoče.

Boter Mesec in Komet Repatec v akciji.

Zaplesala je Stonoga Cepetalka.

MASKOTA ŠOLE

V januarju je na šoli potekal natečaj za maskoto naše šole. Cilj natečaja je bil zbrati čim več idej. Prispevali ste res pester izbor zamisli, ki si jih boste lahko ogledali na razstavi v avli prizidka. A odločiti se je bilo treba za eno. Maskota bo namreč simbolno predstavljala našo šolo.

Izbrali smo nekoga:

- ✓ ki ga vsak dan vidimo ali srečamo,
- ✓ ki predstavlja našo povezanost z naravo in skrb za njo,
- ✓ ki simbolizira potrpežljivost, prilagodljivost, strpnost v vsakdanu sobivanja,
- ✓ ki nas vse povezuje, da skupaj živimo v harmoniji.

Takšna maskota je naša RAČKA iz Ljudskega vrta.

NAGRADNO VPRAŠANJE: KAKO JE IME MASKOTI NAŠE ŠOLE?

Odgovor boste slišali v igri Maskota šole, ki bo v četrtek, 13. 3. 2008, v šolski telovadnici.

Kupon s pravilnim odgovorom oddajte do 11. 4. 2008, v škatlo, v avli prizidka. Izžrebani nagradjenec bo objavljen na šolskem radiu.

KUPON
KAKO JE IME MASKOTI NAŠE ŠOLE?

RAČKA _____

Ime, priimek: _____

Razred : _____

Mentorica: Lidija Šošter